

Către

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

ÎN ATENȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE

Subscrisa S.C. ARGUS STANDARD SECURITY SRL, cu sediul ales în Str. Alexandru D. Xenopol nr. 4, parter, ap 2-3, Sector 1, București, reprezentată, prin administrator GRIGORIU ADRIAN tel: 0722575700,

Solicităm în temeiul dispozițiilor art. 45 din Leg. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, să dispuneți:

- Sancționarea disciplinară a judecătorilor ce au constituit completul de judecată în Dosarul nr 974/118/2015 aflat pe rolul Tribunalului Constanța și au pronunțat Decizia civilă nr. 200/19.06.2015 prin care a fost respinsă Contestația în Anulare promovată de subscrisa din următoarele motive

I. SCURTĂ EXPUNERE A FAPTELOR.

Prin Încheierea nr. 106/23. 11.2005, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 76F/MF/2005, s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator, pentru o cantitate de 309, 957 mc cherestea, sechestrul impus la solicitarea S.C. DECIROM S.A.

Cronologic, faptele s-au derulat după cum urmează:

Prin Încheierea din 08.08.2002 pronunțată în Camera de consiliu de către Tribunalul Constanța în Dosarul 274/MF/2002, la solicitarea expresă a S.C. DECIROM S.A, instanța a dispus instituirea sechestrului asigurator, custodia bunurilor fiind preluată de către această societate.

În baza acestei încheieri și pentru punerea în executare a hotărârii, tot la solicitarea S.C. DECIROM S.A s-a întocmit procesul-verbal nr. 372/14.08.2002, prin care intimata a fost desemnată în calitate de custode pentru cantitatea de 309, 957 mc cherestea.

Prin procesul-verbal încheiat de executorul judecătoresc Deacu Vasile la data de 14.08. 2002 s-a menționat:”*Am procedat la instituirea sechestrului asigurator asupra cantității de 309,957 metri cubi cherestea de fag ce se prezintă într-o stare acceptabilă, bunuri deținute de către S.C ARGUS STANDARD SECURITY SRL. Totodată această cantitate am lăsat-o în paza și custodia creditoarei urmăritoare S.C DECIROM S.A. Constanța, prin reprezentantul său BLIORA ATANASE căruia i-am pus în vedere rigorile legii în caz de înstrăinare înlocuire, sustragere sau deteriorare”*

Această situație nu a fost contestată de S.C.DECIROM S.A.

La data de 09.09.2002 s-a întocmit de către DEACU VASILE un alt proces-verbal unde se menționează:” În prezența organului de poliție, reprezentat prin agent, șef adjunct de poliție BUZOI DRAGOȘ, am procedat la înlăturarea piedicilor în ceea ce privește paza bunului sechestrat în procesul-verbal, încheiat la 14. August 2002, creditoarea urmăritoare lăsând două persoane – angajați în incinta – depozit, aflată la această adresă str. Industrială nr. 9.

Toate acestea arată în mod clar că S.C. DECIROM S.A a preluat custodia bunurilor, respectiv cantitatea de 309,957 mc cherestea de fag și a asigurat paza acesteia, neexistând din acel moment vreo contestație cu privire la preluarea în custodie a mărfurilor.

Având în vedere că debitul pe care subscrisa l-a avut față de S.C.DECIROM S.A. s-a stins, S.C DECIROM S.A. a formulat cerere de ridicare a sechestrului; la această cerere subscrisa a formulat cerere reconvențională.

Prin Încheierea nr. 106/MF pronunțată în camera de consiliu în Dosarul nr. 76/MF/2006 instanța a admis cererea reconvențională, a clarificat cererea în mod temeinic și legal, ca efect a aplicării prevederilor art. 594 c. pr. civ, instanța a recunoscut definitiv și irevocabil legitimitatea procesuală și interesul subscrisei și faptul că sunt titulara dreptului, ceea ce a justificat pe

deplin interesul în a promova acțiunea în temeiul prevederilor art. 574 c. pr. civ.

Împotriva acestei Încheieri intimata S.C.DECIROM S.A. nu a uzat de calea de atac a recursului conform art. 594 c. pr. civ., hotărârea intrând în sfera puterii de lucru judecat.

Se reține de instanță, în dosarul mai sus menționat: ”Așadar creanța creditoarei S.C DECIROM S.A. constatată prin sentința nr. 78/MF/2002, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul de fond, în care s-a instituit și măsura sechestrului asigurator, a fost stinsă prin plată, situația în care menținerea sechestrului asigurator nu se mai justifică.

Pentru aceste considerente, instanța va admite cererea reconvențională și în consecință va dispune ridicarea sechestrului asigurator instituit, prin încheierea pronunțată la data de 08.08. 2002 de Tribunalul Constanța, în dosarul nr. 74/MF/2002.”

Prin procesul - verbal de executare nr. 1080/2008 încheiat de BEJ DEA CU VASILE, la data de 05.11.2008, s-a constatat că bunurile supuse sechestrului și care erau păzite de BLIORA ATANASE, reprezentantul S.C. DECIROM S.A nu mai există.

Prin Încheierea 484/09.02.2006 Judecătoria Constanța a încuviințat executarea silită în baza Titlului executoriu Încheierea 106/MF/2005.

S.C. DECIROM S.A NU A ÎNTREPRINS NICI O CALE PROCEDURALĂ DE CONTESTARE A ACESTOR ACTE DE EXECUTARE.

În consecință, fiind titulară a acestei hotărâri judecătorești intrată în puterea lucrului judecat, executorie, nu se mai puteau discuta aspecte de fond, singurele probleme ce puteau fi discutate fiind numai cele privind cuantumul contravalorii mărfii ce urma a fi restituită stabilit de instanța de fond Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 45698/212/2010* la 118.787,92 euro.

În sensul celor de mai sus menționăm alte două hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, care s-au pronunțat asupra acestor aspecte respectiv

- *Decizia civilă nr. 3/MF din data de 14 septembrie 2010, pronunțată în recurs de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 5500/118/2010, prin care a fost admis recursul formulat de S.C.ARGUS STANDARD SECURITY SRL împotriva sentinței civile nr. 7959/30.04.2009, prin care în primul ciclu procesual a fost admisă de instanță excepția lipsei de interes.*

Prin decizie instanța de recurs a reținut:” Instanța a soluționat în mod greșit excepția lipsei de interes care era neîntemeiată... Prin urmare, dată fiind imposibilitatea de predare silită constatată de organul de executare, reclamanta urmărește un folos practic, evident prin demersul judiciar, în fața instanței de executare, deoarece pe această cale procesuală tinde să obțină executarea prin echivalent a creanței sale.”

- *Decizia civilă nr. 553/16.07.2014, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul 2897/118/2014, prin care s-a admis contestația în anulare formulate de subscrisa, s-a anulat decizia civilă nr. 131/MF/18.02.2014, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 45698/212/2010* și s-a dispus rejudecarea recursului.*

Astfel urmare a acestor hotărâri judecătorești, eram în situația reglementată de art. 315 c. pr. civ., conform căruia:” *În caz de casare hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate,... sunt obligatorii pentru judecarea fondului..*

Această susținere are drept temei și o altă hotărâre pronunțată de data aceasta de Curtea de Apel Constanța care prin sentința civilă nr. 35/COM/08.12.2011 a soluționat conflictul de competență și a apreciat *că litigiul se circumscrie litigiilor generate de executarea silită, iar instanța de executare este judecătoria, fapt ce dovedește că litigiul ține de procedura executării silite stabilite de art. 574 c. pr. civ.*

În acest cadru procedural a fost investită instanța pentru valorificarea prin echivalent a unui drept deja recunoscut cu autoritate de lucru judecat de părțile aflate în prezentul litigiu.

Reglementările stabilite de art. 574 c. pr. civ. in vigoare la data derulării litigiului nu urmăreau stabilirea unui drept nou, ci o modalitate de executare alternativă, a unui drept în prealabil recunoscut cu autoritate de

lucru judecat, vizând doar o procedură de aplicare a caracterului executoriu și obligatoriu a unui titlu executoriu.

Acțiunea astfel cum a fost promovată, s-a încadrat în procedurile de executare a titlului ca finalitate a procesului civil, în care a fost câștigat dreptul a cărui executare prin echivalent s-a urmărit.

Faptul că S.C. DECIROM S.A. nu a executat culpabil, în natură, obligația de predare a bunului pentru care s-a dispus ridicarea sechestrului nu putea fi de natură să golească de conținut și efectele titlului executoriu, reprezentat de Încheierea nr. 106 MF, pronunțată în Dosarul nr. 76F/MF/2005 de către Tribunalul Constanța.

Instanța prin decizia nr. 200/2015, a eludat caracterele titlului executoriu ce atesta autoritatea de lucru judecat a dreptului substanțial privind măsura sechestrului, respectiv efectivitatea, executorialitatea și obligativitatea titlului, care nu mai depindea de nici o altă judecată.

În esență se poate reține următoarele:

- Subscrisa deținea un titlu executoriu necontestat de intimată
- Actele de executare ale executorului judecătoresc de ridicare a sechestrului nu au fost contestate de către S.C. DECIROM S.A
- Încheierea de încuviințare a executării silite și-a produs efectele nefiind anulată sau contestată executarea

Trei instanțe au stabilit irevocabil că cererea se circumscribe dispozițiilor procedurale instituite de art. 574 c. pr. civ.

Apreciem că în soluționarea oricărui dosar, trebuie avut în vedere principiul constituțional al supremației legii consacrat de art. 124 din Constituția României: ” **JUSTIȚIA SE ÎNFĂPTUIEȘTE ÎN NUMELE LEGII, JUSTIȚIA ESTE UNICĂ, IMPARȚIALĂ ȘI EGALĂ PENTRU TOȚI, JUDECĂTORII SUNT INDEPENDENȚI ȘI SE SUPUN LEGII.**

I. CONCLUZII DE ADMITERE A CONTESTAȚIEI ÎN ANULARE:

Prin Decizia civilă 604/17.09.2014 prin care a fost admis recursul promovat de S.C.DECIROM S.A. era evident că soluția instanței se baza pe grave erori materiale, definite ca fiind mențiuni greșite cuprinse într-un act procedural, inexactitatea fiind evidentă, rezultând în mod cert din însăși actele cauzei, nefiind nevoie pentru a o constata de administrarea sau reaprecierea probelor.

Prin Dec. Civilă nr. 604/17.09. 2014, instanța de recurs a făcut o confuzie gravă apreciind că intimata S.C.DECIROM S.A. nu a avut niciodată posesia bunurilor sechestrate și pe acest motiv a admis recursul promovat de intimată.

Având în vedere aceste aspecte am apreciat că prin promovarea unei contestații în anulare, luând în considerație greșelile materiale ce se regăseau în cuprinsul deciziei sunt relevante pentru a fi admisă contestația am promovat calea extraordinară de atac a contestației în anulare, atâta timp cât preluarea în custodia a cantității de 309,957 MC cherestea a fost probată, prin procesele-verbale ale executorului judecătoresc menționate, astfel că precizarea făcută de instanța de recurs, precum că nu s-a făcut dovada posesiei constituie un argument ce se bazează pe confundarea unor fapte materiale, infirmate de probele administrate.

O altă eroare materială a instanței de recurs a fost cea referitoare la faptul că sentința civilă nr. 15777/27.08.2002, nu ar fi fost executată când rezulta din conținutul procesului - verbal emis de executorul judecătoresc la data de 09.09.2002, faptul că s-a trecut la executarea Încheierii nr. 1647/14.08.2002, încheiere prin care a fost încuviințată executarea silită:”
a titlului executoriu constând din Încheierea din 08.08.2002 în Dosarul nr. 274/2002 la cererea formulată de reclamantul creditor S.C.DECIROM S.A., precum și a sentinței civile nr. 15777 din 27.08.2002.

Raportat și la această susținere a instanței de recurs se dovedea în mod clar că instanța s-a pronunțat reținând eronat nepunerea în executare a sentinței civile nr. 1577/27.08.2002.

În cauzele Elisabeta Pânteu, Brătulescu, Butan și Dragomir împotriva României au fost declarate admisibile cererile și Statul Român a fost obligat la plata unor despăgubiri întrucât s-a apreciat că: ''Executarea unei sentințe sau hotărâri a unei instanțe trebuie privită ca făcând parte integrantă din proces, în sensul art. 6 din Convenție. Dreptul de acces la instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea publică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul uneia din părți, nimeni nu poate fi exonerat de o obligație prevăzută prin hotărârea unei instanțe, statul în calitate de deținător al forței publice, este invitat să aibă un comportament prompt să asiste creditorii în executarea hotărârilor judecătorești definitive ce le sunt favorabile.''

Astfel că deși erau întrutotul îndeplinite condițiile prevăzute de art. 318 alin. 1 c. pr. civ., instanța prin dec. Civ. nr. 200/19.06.2015 pronunțată în Dosarul nr. 974/118/2015 a respins Contestația în anulare.

Desigur că ni se poate imputa că nu am sesizat INSPECȚIA JUDICIARĂ cu privire la dec. Civ. nr. 604/17.09.2014, dar având în vedere reglementările procedurale care deschideau și calea contestației în anulare, am avut convingerea că față de greșelile, grave, majore pe care le-a făcut instanța de recurs, instanța ii procedura stabilită de art. 318 c. pr. civ. nu avea cum să nu admită contestația în anulare, motiv pentru care am formulat prezenta sesizare.

II. ASPECTE PRIVIND ÎNDEPLINIREA CONDIȚIILOR PENTRU SANȚIONAREA DISCIPLINARĂ A MAGISTRAȚILOR DIN COMPLETUL DE RECURS.

Având în vedere modalitatea în care cei trei magistrați care au pronunțat dec. Civ. nr. 200/19.06.2015, au înțeles a îndeplini obligațiile ce le revin, atestă că faptele judecătorilor întrunesc elementele constitutive a unor abateri disciplinare grave prevăzute de Leg. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește sancțiunile disciplinare prevăzute pentru magistrații care încalcă obligațiile profesionale și deontologice, legiuitorul a stabilit posibilitatea sancționării acestora conform art. 98 alin. 1 din Leg. 303/2004

conform căruia: ” *Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu precum și pentru fapte care afectează prestigiul justiției.*”

Or asistăm la săvârșirea unor asemenea fapte de către cei trei magistrați având în vedere cele relatate.

În consecință apreciem că sunt incidente dispozițiile stabilite de legiuitor prin

- Art. 99 lit. f din Leg. 303/2004 privind *refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu, care este reglementată expres prin lege.*

- Art. 99 lit. s *privind motivarea contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.*

Art. 99 lit. t. *exercitarea funcției cu rea credință și gravă neglijență.*

- Art. 12 și 13 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor care prevăd: *că aceștia sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi și regulamente.* Conform normelor mai sus menționate rezultă că răspunderea disciplinară are la bază o serie de norme juridice care au drept mobil sancționarea unor fapte săvârșite de magistrați urmare a nerespectării unor obligații profesionale.

Potrivit celor relatate rezultă că magistrații au săvârșit mai multe fapte de natură a atesta nerespectarea de către aceștia a mai multor obligații, în primul rând dreptul la un proces echitabil.

Prin atitudinea adoptată de cei trei magistrați subscrisa a înregistrat un grav prejudiciu, contravaloarea mărfii sustrase de către S.C.DECIROM S.A.

Referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 99 indice 1 alin. 1 și 2 din Leg. 303/2004 este evident că există rea credință întrucât cei trei magistrați cu știință au încălcat normele de drept material și procesual, urmărind vătămarea subscrisei și protejarea recurentului S.C. DECIROM S.A. societate care datorită influenței locale se bucură de lipsa de imparțialitate a judecătorilor.

Cei trei magistrați au dat dovadă de gravă neglijență având în vedere că prin admiterea recursului promovat practic de către persoane care au săvârșit infracțiuni întrucât sustragerea materialului lemnos constituie infracțiunea de furt, în concurs cu infracțiunea de sustragere de sub sechestru, fapte sancționate penal de art.209 vechiul cod penal și art. 244 din același cod, nesocotind grav și neîndoielnic și nescuzabil normele de drept material și procesual.

Pentru aceste considerente solicităm admiterea sesizării și sancționarea disciplinară a magistraților care fără dubiu au încălcat prevederile legale la care am făcut trimitere prin prezenta cerere.

Anexăm următoarele documente:

1. Dosar 274/2002 - Încheierea din 08.08.2002 - Încuviintarea de executare silita
2. Dosar de executare 372/2002 BEJ DEACU VASILE – Proces Verbal de custodie din 14.08.2002 in favoarea S.C. DECIROM S.A.
3. Dosar 274/2002 - Încheierea din 27.08.2002 prin care se dispune continuarea sechestrului pus prin Procesul Verbal din 14.08.2002 intocmit de BEJ DEACU VASILE
4. Dosar de executare 372/2002 BEJ DEACU VASILE – Proces Verbal din 09.09.2002 de continuare a custodiei instituita in 14.08.2002 in favoarea S.C. DECIROM S.A.
5. Dosar 76/MF/2005 – incheierea 106/MF din 23 noiembrie 2005 – se ridica custodia instituita prin procesele verbale din 14.08.2002 si 09.09.2002
6. Dosar de executare 1080/2008 BEJ DEACU VASILE – Proces Verbal din data de 05 noiembrie 2008 prin care se constata disparitia marfii din custodia S.C. DECIROM S.A.
7. Dosar nr. 45698/212/2010* - Judecatoria Constanta incheierea din 02 octombrie 2012 – se dispune plata sumei de 118.787,92 Euro de către SC DECIROM SA în contul marfii disparute

8. Dosar nr. 45698/212/2010* - Tribunalul Constanța – Decizia civ. 131/RMF din 18 februarie 2014 – se constata autoritate de lucru judecat in raport cu un dosar fără legatura cu actuala cauza
9. Dosar nr 2897/118/2014 – Tribunalul Constanța Decizia nr. 553/16 iulie 2014 – s-a admis contestatia in anulare impotriva dec. civ. 131/RMF/18.02.2014 pronuntata in dosarul 45698/212/2010*, retinandu-se eroarea in solutionarea dosarului raportat la autoritatea de lucru judecat.
10. Dosar nr 2897/118/2014 – Tribunalul Constanța incheierea din 03 septembrie 2014 prin care rejudecându-se recursul, **instanța facut eroarea** de a rejudeca și astfel **a anula o decizie ramasă irevocabilă prin nerecurare, dispusă cu 9 ani anterior prin care s-a stabilit DREPTUL nostru** în loc de **a raspunde cererii** care a avut ca obiect exclusiv **FORMA** în care noi ne putem realiza dreptul.
11. Dosar nr 974/118/2015 – Tribunalul Constanța – Contestatie in anulare - concluzii **în care se arată ca toate aspectele de eroare au fost explicit și detaliat enumerate de subscrisa**
12. Dosar nr 974/118/2015 – Tribunalul Constanța decizia civ. Nr 200/19.06.2015 prin care s-a respins Contestatia in Anulare formulate de subscrisa, **instanța neluând în considerare grava eroare comisa de instanța de recurs explicit și detaliat enumerate de subscrisa în concluziile depuse la dosar.**

Cu stimă

S.C. ARGUS STANDARD SECURITY SRL

prin administrator GRIGORIU ADRIAN